

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2012.3.12.
COM(2012) 93 final

2012/0042 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az üvegházhatású gázoknak a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységekből eredő kibocsátására és abszorpciójára vonatkozó elszámolási szabályokról és cselekvési tervekről

{SWD(2012) 40 final}
{SWD(2012) 41 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

Az éghajlatváltozás problémája azonnali cselekvést kíván

Az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményével (UNFCCC) összefüggésben 2010 végén született meg az a felismerés, hogy a globális hőmérséklet nem haladhatja meg 2 °C-nál nagyobb mértékben az ipari forradalom előtti hőmérsékletet¹, különben nem tudjuk korlátozni az emberi tevékenységből fakadó kedvezőtlen hatásokat. Ehhez viszont nélkülözhetetlen, hogy a globális kibocsátás csökkenésnek induljon. A hosszú távra kitűzött cél pedig csak úgy teljesülhet, ha 2050-re sikerül az 1990-es szinthez képest legalább 50 %-kal csökkenteni az üvegházhatású gázok (ÜHG) globális kibocsátását².

A fejlett országok alkotta csoportnak 2050-ig az 1990-es szinthez képest 80–95 %-kal kellene csökkentenie kibocsátását. Az Unió vállalta, hogy középtávon – 2020-ig – az 1990-es szinthez képest 20 %-kal, illetve ha ahhoz adottak a feltételek, 30 %-kal csökkenti üvegházhatásúgáz-kibocsátását³. A földhasználat, földhasználat-megváltoztatással és erdőgazdálkodással (*land use, land use change and forestry*, LULUCF) összefüggő kibocsátás nem képezi e vállalat részét.

A 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének [az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere, a továbbiakban: EU ETS] továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ és az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló, 2009. április 23-i 2009/406/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁵ (a vállaláselosztási határozat) mindazonáltal felhívja arra a figyelmet, hogy valamennyi gazdasági ágazatnak ki kell vennie a részét az Unión belüli üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2020-ra előirányozott csökkentéséhez szükséges erőfeszítésekből. A 2009/406/EK határozat 9. cikke továbbá felkéri a Bizottságot, hogy mérje fel a földhasználat, a földhasználat megváltoztatásához és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó tevékenységekből származó kibocsátás és abszorpció uniós csökkentési kötelezettségvállalásokba történő bevonásának módjait, biztosítva a földhasználat, a földhasználat-megváltoztatás és az erdőgazdálkodás (LULUCF) hozzájárulásának állandóságát és környezeti integritását, valamint a körültekintő ellenőrzést és nyilvántartást, és adott esetben tegyen jogalkotási javaslatot.

A tagállamokkal és az érdekeltekkel folytatott széles körű konzultáció és a területen végzett hatásvizsgálat következtetései alapján a Bizottság határozatjavaslatot terjeszt elő azzal a szándékkal, hogy első lépésként – e terület egyedi jellemzőinek figyelembevételével – megteremtse a LULUCF megbízható, összehangolt és átfogó elszámolási szabályainak jogi keretét. A LULUCF-ágazat számára előirányozott jogi keret elkülönül a már meglévő

¹ Az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelő Konferenciája 1/CP.16 határozata (a „Cancúni Megállapodás”).

² Az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPCC) negyedik értékelő jelentése alapján.

³ Az Európai Tanács 2007. március 8–9-i ülésének következtetései.

⁴ HL L 140., 2009.6.5., 63. o.

⁵ HL L 140., 2009.6.5., 136. o.

kötelezettségvállalásokat szabályozó többi keretrendszerrel (az EU ETS és a vállaláselosztási határozat), s így az ágazat most még formálisan nem járul hozzá a 20 %-os ÜHG-kibocsátáscsökkentési célkitűzés teljesítéséhez mindaddig, amíg életbe nem lépnek a megbízható elszámolási szabályok, és meg nem valósul a nyomon követés és a jelentéstétel. A Bizottság ez utóbbi cél kapcsán szintén javaslatot tett az üvegházhatást okozó gázok Közösségen belüli kibocsátásának nyomon követését szolgáló rendszerről és a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról szóló, 2004. február 11-i 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁶ hatályon kívül helyezésére, azt az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információknak a nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről szóló rendelettel⁷ kívánja felváltani.

A földhasználat és az erdőgazdálkodás éghajlatváltozásban játszott szerepe

Az Unióban belül az üvegházhatásúgáz-kibocsátás javarészt energiatermelés és egyéb emberi eredetű tevékenységek eredménye. A fák és más növények a szén-dioxidot ugyanakkor fotoszintézis útján kivonják a légkörből (abszorpció), de rajtuk kívül a szén megkötik és raktározzák a belőlük készült termékek és a talaj is. A földek és erdők megfelelő használatával, azaz megfelelő gazdálkodási és mezőgazdasági gyakorlattal tehát korlátozható a szén-dioxid-kibocsátás és fokozható a légkörből való kivonás. Az említett gyakorlat a LULUCF-ágazatra vonatkoztatható, amely általában szénkészlet-változásként felbecsült, elsősorban a szárazföldi ökoszisztémák szén-dioxid-kibocsátásával és -abszorpciójával jellemezhető⁸. 2009-ben a LULUCF-ágazat abszorpciójának köszönhetően az Unió más ágazataiból származó összes ÜHG-kibocsátás mintegy 9 %-ának megfelelő szén-dioxid-mennyiséget sikerült kivonni a légkörből.

A LULUCF szempontjából a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás, valamint a kapcsolódó iparágak és az energiaipar bírnak a legnagyobb jelentőséggel, ezek a gazdasági ágazatok többféleképpen hozzá tudnak járulni a kibocsátás csökkentéséhez és a nyelők fejlesztéséhez. A legelők termőfölddé alakításának és a szerves talajok megműveléséből eredő kötött szénkészlet-vesztésnek a csökkentését szolgáló **mezőgazdasági** intézkedések között olyanok is helyet kaphatnának, amelyek többek között különböző növényfajok alkalmazásával (például a hüvelyesek arányának növelésével) és a vetéscserével javítják a jelenlegi gyakorlatot. Ehhez a kötött szén-készlet növelését eredményező agrárerdészeti gyakorlat is hozzájárulhat, amennyiben a faanyag, az energia vagy fatermékek forrásaként használt fákat tartalmazó területen állattartás és élelmisznövény-termesztés is folyik. Ezen túlmenően a szerves anyagok visszajuttatása vagy a termőföldön hagyása javíthatja a legelők és szántók termőképességét, ugyanakkor az elárasztással való helyreállítás, a szerves talajok pihentetése, illetve ezen talajok, köztük a tőzeglápok le nem csapolása és a leromlott talajok helyreállítása jelentős előnyökkel járhat a változás mérséklése és a biodiverzitás terén. Mindezekre tekintettel elengedhetetlen, hogy a kibocsátáselszámolásban megjelenjen a legelő- és szántógazdálkodás, mert csak e lépéssel nyerhet elismerést teljes mértékben az a szerep, amelyet ezen tevékenységek az éghajlatváltozási kötelezettségvállalások teljesítésében játszanak.

⁶ HL L 49., 2004.2.19., 1. o.

⁷ COM(2011) 789 végleges – 2011/0372 (COD).

⁸ A mezőgazdasági tevékenységek nyomán keletkező egyéb üvegházhatású gázok – például a kén-dioxid és a metán – hatására felszabaduló metán és a dinitrogén-oxid – tárgyaltanak a LULUCF-ágazat szempontjából, mert az legfőképpen a növényzet és a talaj szén-dioxid-kibocsátását és -abszorpcióját érinti. A nem CO₂-jellegű mezőgazdasági kibocsátásokat külön mezőgazdasági jegyzék tartalmazza.

Az erdőgazdálkodásban szintén rendkívüli lehetőség rejlik az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére: ehhez mind-mind hozzájárulhat a nem erdőterületek erdősítése (az erdőtelepítés)⁹, az erdőterületek más területtípussá alakításának (az erdőirtásnak) a mellőzése, a meglévő erdők szénkészletének megőrzése hosszabb rotációs ciklusok alkalmazásával, a tarvágás mellőzése (például gyéritést vagy szelektív fakitermelést alkalmazó erdőgazdálkodással), a területek háborítatlan erdőséggé való alakítása, és a bolygatást (például tüzek, kártevők és viharok hatásait) korlátozó megelőző intézkedések szélesebb körű alkalmazása. Ugyanilyen lényeges, hogy a meglévő erdők termőképessége növelhető azáltal, hogy a vágásfordulók gyakoriságát a termelési maximumhoz közelítjük, így fokozódhat a kisebb hozamú erdők termelése, valamint a fatönkők és ágfák kitermelése, feltéve, hogy ez nem változtat a biodiverzitáson, a talaj termékenységen és szervesanyag-tartalmán. A fajösszetétel és a növedékarány módosítása szintén hatásos lehet.

Az erdőgazdálkodáshoz és a mezőgazdasághoz közvetlenül kapcsolódó lehetőségeken kívül a **társágazatok** (papírrost- és papír-előállítás, fafeldolgozás) és a **megújuló energiaforrások ágazatai** potenciálisan szintén mérsékelhetik az éghajlatváltozás hatásait, ha a szántóföldeket és az erdőket fa- és energiatermelés céljából hasznosítják. Nemcsak fák, más növények és a talaj köti meg a szenet, azt a különböző termékek (például az építkezési faanyag) ugyanígy évtizedekig raktározzák. Az ipart és a fogyasztókat célzó szakpolitikák nagymértékben hozzájárulhatnak a faanyagok tartós használatához és nagyarányú újrafeldolgozásához és/vagy a papírrost, a papír és a fatermékek nagyobb volumenű előállításához, ezzel egyenértékű, de kibocsátásintenzív anyagokat (például a betont, az acélt vagy a fosszilis tüzelőanyagokból előállított műanyagot) váltva ki. A bioalapú termékek előállításával foglalkozó iparágak szintén hasznosítani tudják a szántóföldi növényeket anyaghelyettesítés (szigetelésben például üvegszál helyett rostkender vagy fű használata, bútorgyártáshoz szalma használata, gépjárműajtó-panelkekhez len- vagy szizálrostok használata, bioműanyagok) vagy energiatermelés (például fosszilis tüzelőanyagok helyett biomassza használata) céljából. Tanulmányok igazolják, hogy a nem faeredetű termékekkel felváltott fatermékekben a szén minden tonnája után mintegy két tonnányi szénnek megfelelő átlagos ÜHG-kibocsátáscsökkentésre lehet számítani¹⁰.

Ha az erdőgazdálkodás, a szántóföldi gazdálkodás és a legelőgazdálkodás kötelező jelleggel bekerülne az elszámolásokba, az átláthatóbbá tenné a gazdálkodók, az erdészek és az erdőgazdálkodási ágazatok lépéseit és alapot teremtené az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére irányuló erőfeszítéseket fokozó szakpolitikai ösztönzők kialakításához. Ha pedig ezek az erőfeszítések számszerűsítve megjelennek, az így meghatározott általános ÜHG-hatásuk jobban tükrözi majd a valós helyzetet, és növelni lehet a kibocsátáscsökkentési célkitűzések teljesítéséhez szükséges lépések költséghatékonyságát.

Tekintve, hogy a mezőgazdasági célú földhasználat, az erdőgazdálkodás és annak társágazatai kibocsátási potenciáljuk szempontjából jelentősen eltérnek az egyes tagállamokban, egyetlen szakpolitikai megközelítés nem alkalmazható mindenre. Testre szabott megközelítésre van szükség ahhoz, hogy a földhasználat és az erdőgazdálkodási gyakorlat különböző formáit kezelni lehessen. Az abszorpció ráta és a szénkészlet megtartásának és növelésének alapvető

⁹ A mérleg másik oldalán ugyanakkor az erdőtelepítés nem járhat kibocsátásáthelyezéssel, például azáltal, hogy a nemzeti határokon belül megtermelt élelmiszerek helyett sokkal kedvezőtlenebb szénlábnnyommal rendelkező élelmiszereket importálnak.

¹⁰ Lásd pl.: Sathre R. és O'Connor J. (2010), „A synthesis of research on wood products and greenhouse gas impacts” (Fából készült termékek és az üvegházhatás vizsgálatának kutatási szintézise), 2. kiadás, Vancouver, B. C. FP Innovations, 117. o. .

előfeltétele, hogy a tagállamokban a különböző ágazatokat (például legelőgazdálkodás vagy bioenergia-termelés) szabályozó egyes intézkedéstípusok a LULUCF-ágazatból eredő kibocsátás és abszorpció pontos és összehangolt elszámolásán keresztül egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak.

A jelenlegi szakpolitikai intézkedéseknél többre van szükség

Noha a LULUCF-ágazat nem képezi részét a 2020-ig elérendő 20 %-os uniós kibocsátáscsökkentési célkitűzés teljesítésének, részben beleszámít a 2002/358/EK tanácsi határozattal¹¹ a 2008–2012 közötti időszakra elfogadott, az UNFCCC-hez csatolt Kiotói Jegyzőkönyvben foglalt uniós kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásokba. Az önkéntes és kötelező elemek összességéből álló, meglévő nemzetközi elszámolási szabályoknak azonban komoly hátrányaik vannak. A legfőbb, hogy a LULUCF-ágazaton belüli tevékenységek legtöbbje esetében, nevezetesen az (ágazat csaknem 70 %-át alkotó) erdőgazdálkodás, illetve az (ágazat mintegy 17 %-át alkotó) szántóföldi és legelőgazdálkodás terén önkéntes alapú az elszámolás. Ennek eredményeképpen a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti első kötelezettségvállalási időszakban az egyes tagállamok elszámolási gyakorlata jelentősen eltér. További hátrányt jelent az éghajlatváltozás hatásainak mérsékléséhez vezető ösztönzők hiánya az erdőgazdálkodásban. **Fejleszteni kell az elszámolás rendszerét** ahhoz, hogy a mezőgazdaságra, az erdőgazdálkodásra, valamint a társágazatokra és az energiaipari ágazatokra egyenlő versenyfeltételek vonatkozzanak a tagállamokon belül, amelyekkel egyúttal az Unió belső piacán biztosítható a következetes fellépés.

A mezőgazdasági és erdőgazdálkodásbeli kibocsátás és abszorpció mértékének megbízható és összehangolt felbecsléséhez javítani kell a nyomonkövetési és jelentéstételi képességet. Még vannak jelentős hiányosságok és a bejelentett adatok pontossága és teljessége is hagy kívánnivalót maga után, különösen ami a mezőgazdasági talajokkal kapcsolatos adatokat illeti. **A nyomon követés és a jelentéstétel színvonalának javítása** így nem csak az elszámolást segíti majd, hanem a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás terén elért eredmények jelzéséhez is megbízható, egyértelmű és látható mutatókkal szolgál.

Fontos kíváncsi emellett **az általános szakpolitikai célokkal való szinergiák előmozdítása**. A bioenergia használata terén léteznek ugyan ösztönzők¹², ám a LULUCF-ágazaton belül ma még nem létezik egységes megközelítés az éghajlatváltozás hatásainak a mezőgazdasági, erdőgazdálkodási és társágazatbeli intézkedések révén elérhető mérséklésére vonatkozóan.

Az éghajlatváltozás mérséklése kaphatna nagyobb súlyt is a közös agrárpolitikában (KAP). Az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás kérdését a 2013 utáni időszakra szóló uniós vidékfejlesztési politikában a szénmegkötés hathatósabb ösztönzésével lehetne kezelni a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban. Egyes ösztönzők egyben nemcsak a szénkészlet védelmét és növelését szolgálnák, hanem a biodiverzitás és az alkalmazkodás szempontjából is járulékos előnyökkel járnának például a vízmegtartó képesség növelése és az erózió csökkentése révén. A kapcsolódó szénforgalom kötelező elszámolása rávilágítana az említett intézkedések kedvező szerepére, és kiteljesítené szerepvállalásukat az éghajlatváltozás elleni küzdelemben. A LULUCF-ágazathoz kapcsolódó elszámolás emellett a fenntartható bioenergia előnyeit is egyértelművé tenné, mivel hívebben

¹¹ HL L 130., 2002.5.15., 1. o.

¹² A 2009/28/EK irányelv.

tükrözné a valós kibocsátást, különösen a biomasza elégetéséből származó kibocsátást, amely jelenleg nem képezi részét a számításoknak. Ez pedig a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatban kitűzött célok összefüggésében fokozná a fenntarthatósági előírások ösztönző erejét.

A LULUCF nem hasonlítható más ágazatokhoz. Ebben az ágazatban az üvegházhatású gázok abszorpciója és kibocsátása viszonylag lassú, természetes folyamatok eredménye. Gyakran évtizedekre van szükség ahhoz, hogy az intézkedések – például az erdőtelepítés – hatásai megmutatkozzanak. Az erdőgazdálkodásban és a mezőgazdaságban ezért hosszú távra kell tervezni a kibocsátások csökkentésére és az abszorpció növelésére irányuló intézkedéseket. A kibocsátás és az abszorpció emellett visszafordítható folyamatok: szélsőséges események (tűzvész, vihar, aszály vagy kártevők pusztítása) vagy gazdálkodási döntések (például faültetés vagy fakitermelés) hatást gyakorolhatnak az erdő- vagy földtakaróra. Az erdőkben a kibocsátást és az abszorpciót erőteljes **éves ingadozás** jellemzi, amelynek amplitúdója egyes tagállamokban a kitermelésből és természetes bolygatásból eredően az éves összkibocsátás 35 %-át is elérheti. A tagállamok számára ezért nehézségekbe ütközhet az éves célszámok teljesítése.

Jóllehet a LULUCF-ágazat kibocsátásáról és abszorpciójáról a tagállamok az UNFCCC értelmében jelentést tesznek és az részben a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti elszámolásban is megjelenik, a kibocsátás és az abszorpció nemzetközi elszámolási szabályainak súlyos hiányosságaira való tekintettel az ágazat nem képezi részét az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomagban meghatározott uniós kötelezettségvállalásoknak. A kibocsátáscsökkentésre vonatkozó uniós célkitűzések meghatározásának pillanatában még azzal a reménnyel tekintettek a 2009. évi koppenhágai éghajlat-változási konferencia elé, hogy ott olyan nemzetközi éghajlat-változási megállapodás születik, amely a LULUCF átdolgozott elszámolási szabályait is tartalmazza, és amelyet azután az Unió elfogadhat. Akkor ez a megállapodás nem jött létre.

2011 decemberében Durbanban, az UNFCCC Felek Konferenciájának 17. találkozóján, amely egyben a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozójaként is szolgált, történt azonban némi előrelépés. A CMP.7. határozat a LULUCF-ágazat vonatkozásában megállapítja a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszaktól érvényes elszámolási szabályokat, meghatározásokat és módokat. Ennek megfelelően kötelezővé válik az erdőgazdálkodási tevékenységekkel, s ezen belül a fakitermelésből származó termékekkel kapcsolatos elszámolás, és rögzítésre került a természetes bolygatásnak, a vizes élőhelyek lecsapolásának és elárasztással való helyreállításának a fogalma. Fontos tehát, hogy az uniós szintű kötelezettségvállalások a nemzetközi folyamatokkal párhuzamosan haladjanak. A LULUCF-ágazathoz kapcsolódó tevékenységekből eredő kibocsátás és abszorpció elszámolására vonatkozó uniós jogalkotási javaslatnak ezért a megfelelő koherencia érdekében összhangban kell lennie a nemzetközi szinten hozott határozatokkal; ugyanakkor lehetőséget kell biztosítani az Unió számára ahhoz, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszakra érvényes nemzetközi megállapodás lehetőségét szem előtt tartva jó példával járhasson elől.

E javaslat tehát arra irányul, hogy a LULUCF-ágazat specifikus jellemzőinek megfelelő, külön jogi keret és szilárd alapokon álló, összehangolt elszámolási rendszer megteremtése révén fokozatosan integrálja az ágazatot az uniós éghajlat-politikába. Ezzel pedig minden gazdasági ágazat tekintetében teljes lenne az emberi tevékenységekből fakadó ÜHG-kibocsátás elszámolása az Unión belül. Egyebek mellett fokozódna a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás és a társágazatok jelenlegi és jövőbeni mérséklési erőfeszítéseinek

ismertsége, és meglepne az alapja a célravezető szakpolitikai ösztönzők kialakításának (például a KAP-on belül és az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemtervét¹³ szem előtt tartva). Ha az Unión belül egységes elszámolási szabályok kerülnek meghatározásra, azzal a tagállamok számára kiegyenlítődnek a feltételek. Le lenne fedve a nemzeti határokon belül előállított biomassza felhasználásából fakadó kötöttszénkészlet-változás, és ezzel a gazdaság szintjén kiteljesedne a bioenergia elszámolása, ami pedig erősítené az uniós éghajlat-politika környezetvédelmi integritását. Végezetül pedig fontos és szükségszerű elmozdulás lenne a nagyobb ívű éghajlat-politikai célok költséghatékony teljesítése irányába. Ehhez nélkülözhetetlen, hogy megbízható és összehangolt elszámolási szabályok szülessenek az ágazat számára, és biztosított legyen annak teljes körű szerepvállalása az éghajlatváltozás megfékezésében.

2. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELTEKKEL; HATÁSVIZSGÁLAT

Konzultáció az érdekeltekkel

2010 elején a LULUCF-ágazattal foglalkozó éghajlat-politikai szakértői csoport jött létre az európai éghajlat-változási program égisze alatt. A csoportban az érdekeltek széles köre képviseltette magát: környezetvédelmi nem kormányzati szervezetek, szakmai szövetségek, közigazgatási szervek szakértői és kutatók. A csoport azt tűzte ki célul, hogy meghatározza és adatokkal alátámasztja a LULUCF-ágazatnak az Unió éghajlatváltozás-mérséklési erőfeszítései érdekében tett szerepvállalásával kapcsolatos kulcsfontosságú kérdéseket. Tevékenységük hozzájárult ahhoz, hogy a Bizottság meg tudja határozni és irányítani tudja saját munkáját. A csoport főbb következtetéseit tartalmazó összefoglaló jelentés a Bizottság vonatkozó weboldalain¹⁴ megtekinthető.

2010-ben nyilvános internetes konzultációra¹⁵ került sor, melynek során az érdekeltek kifejehtették nézeteiket a LULUCF-ágazatnak az Unió éghajlatváltozás-mérséklési erőfeszítései érdekében tett szerepvállalásával kapcsolatos lehetőségekről és kihívásokról. Összesen 153 észrevétel érkezett, amelyekben magánvállalkozások, üzleti és ágazati szervezetek, magánszemélyek és föld-magántulajdonosok, nem kormányzati szervezetek, felsőoktatási intézmények és kutatóintézetek, valamint közigazgatási hatóságok véleménye jutott érvényre. A felmerült kérdéseket ezt követően a tagállamokkal is külön egyeztetették, ennek során 14-en nyilvánítottak véleményt. A nyilvános internetes konzultációból származó adatok alapján az alábbi következtetések vonhatóak le:

- a hozzászólók többsége szerint a földhasználattal összefüggő tevékenységek akár rövid távon (2020-ig) és hosszú távon (2020–2050 között) is hozzájárulhatnak az éghajlatváltozás hatásainak mérsékléséhez;
- legtöbbjük úgy véli, hogy a LULUCF-ágazatnak szerepet kellene vállalnia az Unió 2020-ra kitűzött ÜHG-csökkentési céljainak teljesítésében, ám az ágazat ez irányú beszámítására leginkább csak akkor lennének készen, ha az Unió ambiciózusabb kötelezettségvállalásokat tenne;

¹³ COM(2011) 571 végleges.

¹⁴ http://ec.europa.eu/clima/events/0029/index_en.htm.

¹⁵ http://ec.europa.eu/clima/consultations/0003/index_en.htm.

- a véleménynyilvánítók amellettt tették le voksukat, hogy a LULUCF-ágazat ne az EU ETS és a vállaláselosztási határozat meglévő rendszerének részévé váljon, hanem külön elszámolási keretet kapjon;
- a hozzászólók többsége abban is egyetértett, hogy az Unión belül a jelentéstétel és a nyomon követés terén nagyobb fokú harmonizációra és egységesítésre lenne szükség;
- a döntő többség úgy ítélte, hogy a jelenlegi uniós és nemzeti politikák nem gondoskodnak elegendő mértékben arról, hogy a földhasználattal összefüggő tevékenységek hozzájárulhassanak az éghajlatváltozás hatásainak mérsékléséhez.

A nyilvános internetes konzultáció és a tagállamokkal folytatott egyeztetés eredménye teljes terjedelemben megtekinthető a Bizottság vonatkozó weboldalain¹⁶.

A Bizottság végezetül 2011. január 28-án Brüsszelben tárgyalóasztalhoz ült az érdekeltekkel. A találkozón a tagállamok, szakmai szövetségek, környezetvédelmi nem kormányzati szervezetek és kutatóintézetek képviselőiben közel 75-en vettek részt a vitában. A jegyzőkönyv szintén megtalálható a Bizottság vonatkozó weboldalain¹⁷.

Hatásvizsgálat

A hatásvizsgálat három fő kérdést járt körbe, amelyet meg kell vizsgálni, ha a LULUCF-ágazat uniós ÜHG-kibocsátáscsökkentési szerepvállalásának mikéntjéről van szó:

- Hogyan lehet megbízható szabályokat felállítani a kibocsátás és az abszorpció elszámolására?
- Milyen eszközökkel lehet elérni, hogy a nyomon követés és a jelentéstétel megbízható legyen?
- Hogyan lehet megfelelő szakpolitikai kontextust teremteni ahhoz, hogy az ágazat hozzájárulásai részét képezzék az éghajlatváltozással kapcsolatos uniós kötelezettségvállalásoknak?

A jelenleg a vállaláselosztási határozattal és az EU ETS keretében szabályozott uniós kötelezettségvállalásoknak a LULUCF-ágazatra való kiterjesztése tekintetében a hatásvizsgálat három lehetőséget vizsgált: a LULUCF vállalásai a vállaláselosztási határozat részeként kerüljenek-e meghatározásra, azokra külön keretrendszer vonatkozzon-e, illetve a vállalások integrálása teljes egészében későbbre legyen-e halasztva. A lehetőségek mindegyikének vizsgálata kitért az elszámolást és a nyomon követést érintő kérdésekre. A különböző lehetőségek potenciális társadalmi, gazdasági és környezeti hatásait a hatásvizsgálat részletesen elemezte.

Megállapítást nyert, hogy indokolt a LULUCF-ágazattal számolni az uniós ÜHG-kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalások kapcsán, mégpedig a politikai koherencia, a környezeti integritás és a gazdasági hatékonyság növelése érdekében. Ám ennek előfeltétele, hogy megfelelő szakpolitikai kontextus jöjjön létre a LULUCF számára. Az erdők

¹⁶ http://ec.europa.eu/clima/events/0029/index_en.htm.

¹⁷ http://ec.europa.eu/clima/events/0029/index_en.htm.

kibocsátásának és abszorpciójának rendkívüli változékonysága miatt az egyéb ágazatokra alkalmazott éves kibocsátáscsökkentési célok itt nem használhatók. A LULUCF a tekintetben is eltér a legtöbb egyéb ágazattól, hogy esetében a mérséklő intézkedések hatása csak jelentős időtávlatban érezhető. Erre való tekintettel a hatásvizsgálat megállapította, hogy a LULUCF számára **külön jogi keret** felállítása lenne üdvös. Ami az elszámolást illeti, a célravezetőnek tekintett megoldások között szerepel **úgy az erdőgazdálkodási, mint a mezőgazdasági tevékenységekből eredő kibocsátás és abszorpció elszámolásának kötelező előírása**, valamint a mérséklési intézkedések ágazattól (erdőgazdálkodás, mezőgazdaság, társágazatok vagy energiaipar) független, azonos súlyozása. Ezzel növelhető a költséghatékonyság és egyenlő versenyfeltételek teremthetők nemcsak a tagállamok, hanem az uniós belső piac különböző ágazatai számára is. Egyben keretet ad a gazdálkodók, az erdészek és társágazatok részéről végrehajtandó mérséklési intézkedések ösztönzéséhez, nagyobb nyilvánosságot biztosítva és pontosan rögzítve azokat. A kibocsátás és az abszorpció széles körű nyilvántartása ugyanakkor azt a célt is szolgálja, hogy a folyamatok esetleges visszafordulása is nyomon követhető legyen az elszámolási rendszerben. A mérséklési intézkedések mindenestre nem várhatnak magukra. A nemzeti cselekvési terveket célszerű lenne úgy elkészíteni, hogy azok már a LULUCF-ágazat vonatkozásában is stratégiával és előrejelzésekkel szolgáljanak. Ez egy lépéssel közelebb vinne az ágazatnak a jelenlegi politikákba való teljes körű integrálásához. A hatásvizsgálat ezen túlmenően jelezte, hogy a mezőgazdaságon és az erdőgazdálkodáson belüli előrelépést jelző mutatók és az elszámolási keretrendszer megerősítése érdekében javítani kell a nyomon követést és a jelentéstételt. A Bizottság ezt külön keretrendszeren keresztül, mégpedig a nyomon követést szolgáló rendszerről szóló határozat felülvizsgálata révén kívánja elérni. Az összehasonlíthatóság és a költséghatékonyság érdekében jobban igénybe lehetne venni az Unió egészében használt monitoringeszközöket, például a LUCAS vagy a CORINE programot.

Az eredmények teljes körű ismertetését a javaslatához mellékelt hatásvizsgálat tartalmazza.

A javaslat összefoglalása

E határozat elsődleges célja az, hogy megbízható és átfogó elszámolási szabályokat állítson fel a LULUCF-ágazatra vonatkozóan és teret adjon a szakpolitika olyan irányú jövőbeni alakulásának, hogy – amennyiben ahhoz adottak a feltételek – a LULUCF-ágazat szerepet tudjon vállalni az Unió ÜHG-kibocsátáscsökkentési kötelezettségeinek teljesítésében. A határozat megállapítja az ehhez szükséges keretet:

- kötelezővé teszi a tagállamok számára a LULUCF-ágazaton belüli mezőgazdasági és erdőgazdálkodási tevékenységek kapcsán az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való kibocsátásának és nyelők általi kivonásának elszámolását, továbbá meghatározza a rekultivációnak, valamint a vizes élőhelyek lecsapolásának és elárasztással való helyreállításának önkéntes alapú elszámolását;
- megállapítja az alkalmazandó általános elszámolási szabályokat;
- meghatározza az erdőtelepítés, az újraerdősítés, az erdőirtás, az erdőgazdálkodás, a fakitermelésből származó termékek körének változása, a szántóföldi gazdálkodás, a legelőgazdálkodás, a rekultiváció, valamint a vizes élőhelyek lecsapolása és elárasztással való helyreállítása esetében az elszámolásra alkalmazandó konkrét szabályokat;
- meghatározza a természetes bolygatás esetén alkalmazandó elszámolás szabályait;

- meghatározza a LULUCF-tevékenységek kapcsán a forrásokból való kibocsátás korlátozását vagy csökkentését, illetve a nyelők általi kivonás fenntartását vagy növelését szolgáló tagállami LULUCF cselekvési tervek elfogadásának, valamint e tervek bizottsági értékelésének kereteit;
- megállapítja azt a hatáskört, amely alapján a Bizottság kiigazíthatja a 2. cikkben foglalt fogalommeghatározásokat az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv testületei által elfogadott, illetve az Unió által megkötött, az éghajlatváltozás szempontjából releváns egyéb multilaterális megállapodásokból fakadó módosítások fényében, módosíthatja az I. mellékletet további elszámolási időszakok megadása és az egyes időszakok, valamint az egyéb ágazatokban az uniós ÜHG-kibocsátáscsökkentésre alkalmazandó, vonatkozó időszakok összhangjának biztosítása érdekében, időszerűsítheti a II. melléklet referenciaszintjeit a tagállamok által a 6. cikknek megfelelően javasolt referenciaszinteknek megfelelően, feltéve hogy a korrekciókra e határozattal összhangban kerül sor, felülvizsgálhatja a III. mellékletben meghatározott információkat a tudományos fejlődés fényében, valamint szintén a tudomány fejlődéséhez igazodva felülvizsgálhatja a 9. cikk (2) bekezdésében a természetes bolygatás kapcsán meghatározott elszámolási szabályok feltételeit, illetve módosításokat eszközölhet az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv testületei által elfogadott szabályok érvényre juttatása céljából.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Jogalap

A jogalkotási javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 192. cikkének (1) bekezdése. A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (1) bekezdése keretében jogos célkitűzést – az éghajlatváltozás elleni küzdelmet – tart szem előtt. A jogalkotási javaslat célja annak biztosítása, hogy a tagállamok pontosan és következetesen számolják el a LULUCF-ágazat kapcsán a forrásokból való kibocsátást és a nyelők általi kivonást, így tehát egyfelől a szakpolitika alakításához és a döntéshozatalhoz szükséges információk rendelkezésre állását hivatott javítani az Unió éghajlat-változási kötelezettségvállalásainak kontextusában, másfelől pedig az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére nyújt ösztönzőket. E célkitűzést nem lehet a jogalkotási javaslatnál kevésbé korlátozó eszközökkel megvalósítani.

A szubszidiaritás elve

Ahhoz, hogy az európai uniós fellépés indokolt legyen, tiszteletben kell tartani a szubszidiaritás elvét.

a) A probléma transznacionális jellege (a szükségesség vizsgálata)

Az éghajlatváltozás határokon átnyúló probléma, amely a tagállamok közös fellépését igényli. Kizárólag nemzeti intézkedésekkel nem lehet elérni az uniós szinten vállalt közös ÜHG-kibocsátáscsökkentési célszámokat; nem lehet teljesíteni sem a célokat, sem a nemzetközi megállapodásokban foglalt kötelezettségeket. Mindezen okokból az Uniónak jogi keret megteremtésével kell gondoskodnia a LULUCF-ágazat elszámolásának lehetőség szerinti összehangolt szabályozásáról, hogy az ágazat nagyobb részt tudjon vállalni az éghajlatváltozással kapcsolatos uniós kötelezettségekből.

b) Hatékonysági vizsgálat (hozzáadott érték)

Az uniós szintű fellépés hatékonyságánál fogva egyértelműen előnyösebb, mint a tagállami szintű fellépés. Mivel az éghajlatváltozással kapcsolatos átfogó kötelezettségek teljesítésére uniós szinten történt vállalás, a szükséges elszámolási szabályokat is uniós szinten célszerű kidolgozni. A feltárt problémák rendezése továbbá, ezen belül annak szükségessége, hogy a különböző LULUCF-ágazatbeli tevékenységek elszámolási módszertana legyen pontos és következetes, egységes szabályozást kíván az összes tagállamban. Ez pedig csak uniós szinten biztosítható.

Az összehangolt és szilárd alapokon nyugvó elszámolási szabályok és LULUCF cselekvési tervek alkalmazása, valamint a tagállami teljesítmény részletes vizsgálatának és értékelésének lehetősége révén ez a jogi keret gondoskodni fog a hatékonyságról. Az uniós fellépés biztosítja az uniós éghajlat-változási politika koherenciáját, tovább javítja az uniós éghajlat-változási kötelezettségvállalások környezeti integritását és fokozza az Unió éghajlat-változási politikájának gazdasági hatékonyságát.

Az arányosság elve

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt:

Nem lépi túl azt a mértéket, ami az éghajlatváltozással összefüggő adatok minőségének javításához, illetve a nemzetközi és uniós követelmények és kötelezettségvállalások teljesítésének biztosításához szükséges.

A javaslat arányban áll az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomag, a Kiotói Jegyzőkönyv, a Koppenhágai Megegyezés és az 1/CP.16, 1/CMP.6 és 2/CMP.6 határozat („a Cancúni Megállapodás”) elfogadásával vállalt uniós célszámok teljesítésének általános uniós célkitűzésével.

A javaslat olyan elszámolási szabályok végrehajtásáról rendelkezik, amelyek a nemzetközi szinten egyeztetett és alkalmazott szabályokhoz, különösen a CMP.7 határozatban foglaltakhoz hasonlóak, de azoknál szilárdabbak és átfogóbbak.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A határozatot kísérő pénzügyi kimutatás szerint a határozatot a meglévő költségvetés alapján hajtják végre, és nem lesz hatással a többéves pénzügyi keretre.

5. OPCIONÁLIS ELEMEEK

A javaslatban olyan rendelkezés is helyet kapott, amelynek értelmében a Bizottság legkésőbb az első elszámolási időszak végétől számított egy éven belül köteles felülvizsgálni az ebben a határozatban foglalt elszámolási szabályokat.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az üvegházhatású gázoknak a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységekből eredő kibocsátására és abszorpciójára vonatkozó elszámolási szabályokról és cselekvési tervekről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁸;

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹⁹,

rendes jogalkotási eljárásnak keretében,

mivel:

- (1) Az Unión belül a földhasználat, a földhasználat-megváltoztatás és az erdőgazdálkodás (a továbbiakban: LULUCF) ágazata nettó nyelőként működik, amely az uniós összkibocsátás számottevő hányadával egyenlő mennyiségű üvegházhatású gázt von ki a légkörből. A növényzetben és a talajban megkötött szén mennyiségében bekövetkező változások hatással vannak az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű kibocsátására és abszorpciójára. Az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló, 2009. április 23-i 2009/406/EK európai parlamenti és tanácsi határozat²⁰, valamint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²¹ értelmében a LULUCF-ágazatból eredő ÜHG-kibocsátás és -abszorpció nem képezi részét a 2020-ig elérendő 20 %-os uniós kibocsátáscsökkentési célkitűzésnek, bár részben beleszámít a 2002/358/EK tanácsi határozattal²² elfogadott, az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási

¹⁸ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁹ HL C [...], [...], [...] o.

²⁰ HL L 140., 2009.6.5., 136. o.

²¹ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

²² HL L 130., 2002.5.15., 1. o.

Keretegyezményéhez (a továbbiakban: UNFCCC) csatolt Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében foglalt számszerűsített uniós kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségvállalásokba.

- (2) A 2009/406/EK határozat 9. cikke előírja a Bizottság számára, hogy mérje fel a földhasználat, a földhasználat megváltoztatásához és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó tevékenységekből származó kibocsátás és abszorpció uniós csökkentési kötelezettségvállalásokba történő bevonásának módjait, biztosítva az ágazat hozzájárulásának állandóságát és környezeti integritását, valamint a vonatkozó kibocsátás és abszorpció körültekintő nyomon követését és nyilvántartását. Ez a határozat tehát első lépésként meghatározza az üvegházhatású gázoknak a LULUCF-ágazatból eredő kibocsátására és abszorpciójára alkalmazandó elszámolási szabályokat. Annak érdekében, hogy időközben biztosított legyen a szénkészlet megőrzése és növelése, célszerű előírni a tagállamok számára, hogy fogadjanak el a kibocsátás korlátozására vagy csökkentésére, illetve az abszorpció fenntartására vagy növelésére irányuló intézkedéseket tartalmazó cselekvési terveket a LULUCF vonatkozásában.
- (3) 2011 decemberében az UNFCCC Felek Konferenciájának 17. találkozója, amely egyben a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozójaként is szolgált, Durbanban elfogadta a -/CMP.7 határozatot. A határozat a LULUCF-ágazat vonatkozásában megállapítja a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszaktól érvényes elszámolási szabályokat. A belső uniós szabályok és az UNFCCC-n belül egyeztetett módszertan megfelelő szintű koherenciája az említett határozat és e határozat összhangját igényli. Ennek a határozatnak emellett tükröznie kell az uniós LULUCF-ágazat sajátosságait.
- (4) A LULUCF vonatkozású elszámolási szabályokban indokolt érvényre juttatni a mezőgazdasági és az erdőgazdálkodási ágazat erőfeszítéseit, hogy növelni tudják a föld mint erőforrás felhasználásának megváltoztatása révén elérhető kibocsátáscsökkentés arányát. Indokolt, hogy e határozat az elszámolási szabályok kötelező alkalmazásáról rendelkezzen az erdőtelepítési, újraerdősítési, erdőirtási és erdőgazdálkodási tevékenységek, valamint a legelőgazdálkodással és szántóföldi gazdálkodással összefüggő mezőgazdasági tevékenységek tekintetében. Célszerű emellett a rekultiváció, valamint a vizes élőhelyek lecsapolása és elárasztással való helyreállítása vonatkozásában az elszámolási szabályok önkéntes alapú alkalmazásáról is rendelkeznie.
- (5) Az uniós LULUCF-ágazatra alkalmazandó elszámolási szabályok környezeti integritása megkívánja, hogy a szóban forgó szabályok a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozójaként szolgáló Felek Konferenciája -/CMP.7 és 16/CMP.1 határozatában rögzített elszámolási elveken alapuljanak.
- (6) Az elszámolási szabályoknak hűen tükrözniük kell a kibocsátás és az abszorpció emberi tevékenység hatására fellépő változásait. Tekintettel e kíváncságra indokolt, hogy a határozat LULUCF-tevékenységek szerinti módszertanok alkalmazásáról rendelkezzen. Az erdőtelepítéssel, az újraerdősítéssel és az erdőirtással összefüggő kibocsátás és abszorpció emberi beavatkozás közvetlen eredménye, ezért azzal teljes egészében el kell számolni. Figyelembe véve azonban, hogy nem minden erdőgazdálkodásból eredő kibocsátás és abszorpció emberi eredetű, a vonatkozó elszámolási szabályokban indokolt olyan referenciaszintek használatáról is

rendelkezni, amelyekkel kizárhatóak a természeti és az országspecifikus tényezők hatásai. A referenciaszint egy adott elszámolási időszak éveinek vonatkozásában egy tagállam területén az erdőgazdálkodásból eredő éves nettó kibocsátás és abszorpció becsült értéke, amelyet a -/CMP.7 határozattal összhangban átlátható módon szükséges megállapítani. A referenciaszinteket a módszertan fejlődése és a tagállamokban rendelkezésre álló adatok minőségének javulása függvényében célszerű aktualizálni. Az elszámolási szabályok megállapításakor felső határhoz szükséges kötni az erdőgazdálkodással összefüggésben a nyilvántartásokba feljegyezhető nettó ÜHG-kibocsátás és -abszorpció értékét, figyelembe véve a referenciaszintek alapjául szolgáló előrejelzések bizonytalanságát.

- (7) Az elszámolási szabályokat úgy szükséges meghatározni, hogy azok alapján a tagállamok pontosan rögzíteni tudják nyilvántartásukban a fakitermelésből származó termékekből eredő kibocsátás idejét, valamint hogy ösztönzést adjanak a fakitermelésből származó tartós termékek használatára. A fakitermelésből származó termékekből eredő kibocsátás meghatározásakor alkalmazandó elsőrendű bomlási függvénynek ezért meg kell felelnie az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPCC) által az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzéke tekintetében 2006-ban kiadott iránymutatások 12.1 pontjában foglalt egyenletnek, a felezési idők alapértékeinek pedig az IPPC által a földhasználat, a földhasználat megváltoztatása és az erdőgazdálkodás tárgyában 2003-ban kiadott, az irányadó gyakorlati megoldásokat ismertető útmutató 3a. táblázata 1.3. pontjának.
- (8) Mivel a mezőgazdasági tevékenységekből eredő ÜHG-kibocsátás és abszorpció éves alakulását tekintve kisebb mértékben ingadozik, mint az erdőgazdálkodással összefüggő ÜHG-kibocsátás és -abszorpció, helyénvaló, hogy a tagállamok a bázisévhez viszonyítva számoljanak el a szántóföldi gazdálkodásból és legelőgazdálkodásból eredő ÜHG-kibocsátással és -abszorpcióval (ahol a bázisévi kibocsátás a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló Felek Konferenciája 13/CMP.1 határozatának megfelelően az UNFCCC számára benyújtott, a bázisévi kibocsátásról szóló első felülvizsgált tagállami jelentésben szereplő érték).
- (9) A természetes bolygatás, például a futótüzek, a rovarok, a parazitafertőzések, a szélsőséges időjárási viszonyok és a lemezmozgások a LULUCF-ágazatban ideiglenes jellegű ÜHG-kibocsátást vagy abszorpciót, illetve a korábbi abszorpciós folyamatok visszafordítását eredményezhetik. Mivel a visszarendeződést gazdálkodási döntések (például faültetés vagy fakitermelés) is okozhatják, e határozatnak gondoskodnia kell arról, hogy a kibocsátás és az abszorpció mindig a valós helyzetnek megfelelően jelenjen meg a LULUCF-nyilvántartásokban. Indokolt továbbá, hogy a határozat korlátozott lehetőséget biztosítson a tagállamok számára ahhoz, hogy LULUCF-nyilvántartásukból kizárhassák azokat a zavarokat, amelyekre nem lehetnek befolyással. Az elszámolásból való kizárás lehetőségével azonban oly módon kell élniük a tagállamoknak, hogy az ne vezessen az elszámolt mennyiségek indokolatlan mértékű csökkentéséhez.
- (10) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információkra (köztük a LULUCF-ágazatra) vonatkozó jelentéstétel a(z) .../.../EU rendelet hatálya alá tartozik [A Bizottság javaslata: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információknak a

nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről (COM(2011) 789 végleges – 2011/0372 (COD)], s ezért e határozat hatályán kívül esik.

- (11) Ha a LULUCF-ágazat nyilvántartását éves rendszerességgel kellene vezetni, az adatok pontatlanok és megbízhatatlanok lennének, mivel a kibocsátás és az abszorpció év közben ingadozik, a már bejelentett adatokat gyakorta újra kell számítani, és az a hatás, amelyet a mezőgazdasági és az erdőgazdálkodási módszerek megváltozása gyakorol a növényzetben és a talajban megkötött szén mennyiségére, csak hosszú idő elteltével érezhető. E határozatnak ennél fogva hosszabb, kellő tartamú elszámolási időszakokról indokolt rendelkeznie.
- (12) A tagállamoknak a kibocsátás korlátozására vagy csökkentésére, illetve az abszorpció fenntartására vagy növelésére irányuló intézkedéseket tartalmazó cselekvési terveket szükséges elfogadniuk a LULUCF vonatkozásában. A LULUCF vonatkozású cselekvési tervek mindegyikében szerepelnie kell az ebben a határozatban megállapított bizonyos információknak. A bevált módszerek alkalmazásának elősegítése érdekében e határozat mellékleteként célszerű indikatív jelleggel további intézkedéseket felsorolni, amelyek szintén szerepelhetnek a tagállami cselekvési tervekben. Indokolt előírni a Bizottság számára, hogy rendszeres időközönként ellenőrizze a tagállamok LULUCF vonatkozású cselekvési terveinek végrehajtását és tartalmát, valamint adott esetben adjon ki ajánlásokat a tagállami intézkedések hatékonyságának fokozása érdekében.
- (13) A Bizottságot indokolt felhatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el, melyekben kiigazítja a 2. cikkben foglalt fogalommeghatározásokat az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv testületei által elfogadott, illetve az Unió által megkötött, az éghajlatváltozás szempontjából releváns egyéb multilaterális megállapodásokból fakadó módosítások fényében, módosítja az I. mellékletet további elszámolási időszakok megadása és az egyes időszakok, valamint az egyéb ágazatokban az uniós ÜHG-kibocsátáscsökkentésre alkalmazandó, vonatkozó időszakok összhangjának biztosítása érdekében, időszerűsíti a II. melléklet referenciaszintjeit a tagállamok által a 6. cikk értelmében javasolt referenciaszinteknek megfelelően, feltéve hogy a korrekciókra e határozattal összhangban kerül sor, felülvizsgálja a III. mellékletben meghatározott információkat a tudományos fejlődés fényében, valamint szintén a tudomány fejlődéséhez igazodva felülvizsgálja a 9. cikk (2) bekezdésében a természetes bolygatás kapcsán meghatározott elszámolási szabályok feltételeit, illetve módosításokat eszközöl az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv testületei által elfogadott szabályok érvényre juttatása céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság megfelelő konzultációkat folytasson az előkészítő munka során, többek között szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítania kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időszerű és megfelelő átadását.
- (14) Mivel a javasolt fellépés céljait – természetükből adódóan – tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, és ezért azok léptéküket és hatásaikat tekintve az Unió szintjén jobban megvalósíthatóak, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a határozat nem lépi túl a szóban forgó célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez a határozat megállapítja a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységekből eredő kibocsátás és abszorpció elszámolási szabályait. Előírja továbbá a tagállamok számára, hogy a kibocsátás korlátozása vagy csökkentése, illetve az abszorpció fenntartása vagy növelése érdekében fogadjanak el cselekvési terveket a LULUCF vonatkozásában, amelyeket azután a Bizottság értékkel.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E határozat alkalmazásában:

- a) „kibocsátás”: az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, emberi eredetű kibocsátása;
- b) „abszorpció”: az emberi eredetű üvegházhatású gázok nyelők általi eltávolítása/kivonása;
- c) „erdőtelepítés”: legalább 50 éve erdőnek nem minősülő földterület 1990. január 1-jét követő erdővé alakítása közvetlen emberi beavatkozás révén ültetéssel, magvetéssel és/vagy természetes magforrások emberi segítséggel végzett terjesztésével;
- d) „újraerdősítés”: erdőnek nem minősülő földterület erdővé alakítása közvetlen emberi beavatkozás révén ültetéssel, magvetéssel és/vagy természetes magforrások emberi segítséggel végzett terjesztésével olyan földterületen, amelyet egykor erdő borított, de 1990. január 1-je után erdőből más jellegű területté alakítottak át;
- e) „erdőirtás”: erdőterület közvetlen emberi beavatkozás hatására erdőnek nem minősülő földterületté történő átalakítása, ha arra 1990. január 1-je után került sor;
- f) „erdőgazdálkodás”: az erdőterületen alkalmazott módszerek rendszeréből eredő bármely tevékenység, amelynek célja az erdő ökológiai, gazdasági vagy társadalmi funkciójának javítása;
- g) „szántóföldi gazdálkodás”: a mezőgazdasági növények termesztésére szolgáló, pihentetett, illetve a növénytermesztésből ideiglenesen kivont földterületeken alkalmazott módszerek rendszeréből eredő bármely tevékenység;
- h) „legelőgazdálkodás”: az állattenyésztésre használt földterületen alkalmazott módszerek rendszeréből eredő bármely tevékenység, amely a növényzet, illetve a tenyésztett állatok fajtájának és mennyiségének szabályozására vagy alakítására irányul;

- i) „rekultiváció”: az erdőtelepítés és az újraerdősítés kivételével bármely olyan közvetlen emberi eredetű tevékenység, amely a növényzet szaporítása révén egy legalább 0,05 hektár nagyságú földterület szénkészletének növelését szolgálja;
- j) „szénkészlet”: a széntárolóban tárolt elemi szén millió tonnában kifejezett mennyisége;
- k) „a vizes élőhelyek lecsapolása és elárasztással való helyreállítása”: legalább 1 hektár nagyságú, szerves talajt tartalmazó földterület lecsapolásának és újbóli elárasztásának rendszeréből eredő bármely tevékenység – a 3. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységek kivételével –, ahol a lecsapolás a talajvízadó réteg közvetlen emberi tevékenység hatására bekövetkező csökkenése, az elárasztással való helyreállítás pedig a kiszáradás közvetlen emberi tevékenység hatására bekövetkező részleges vagy teljes visszafordítása;
- l) „forrás”: minden olyan eljárás, tevékenység vagy mechanizmus, amely üvegházhatást okozó gázt, aeroszolt vagy üvegházhatást okozó gáz előanyagát bocsátja ki a légkörbe;
- m) „nyelő”: minden olyan eljárás, tevékenység vagy mechanizmus, amely üvegházhatást okozó gázt, aeroszolt vagy üvegházhatást okozó gáz előanyagát vonja ki a légkörből;
- n) „széntároló”: egy tagállam területén belül adott biogeokémiai képződmény vagy rendszer, illetve ezek része, amely szenet, széntartalmú üvegházhatású gáz előanyagát vagy szenet tartalmazó bármely üvegházhatást okozó gázt tárol;
- o) „üvegházhatást okozó gáz előanyaga”: olyan vegyület, amely vegyi reakció egyik elemeként a 3. cikk (2) bekezdésében felsorolt üvegházhatású gázokat képez;
- p) „fakitermelésből származó termék”: fa kitermelésével nyert minden olyan termék, így például faanyag vagy fakéreg, amely elhagyja a kitermelés helyét.
- q) „erdő”: 0,5 hektárnál nagyobb kiterjedésű, legalább 10 %-os záródású (vagy ennek megfelelő faállomány-sűrűségű) földterület, ahol a fák (köztük a természetes fiatal élőfatársulások) termőhelyükön vágásérett korban potenciálisan elérik a legalább 5 méteres magasságot, vagy olyan mesterséges állománnyal rendelkeznek, amely csak később éri el a legalább 10 %-os záródást (vagy ennek megfelelő faállomány-sűrűséget) és a legalább 5 méteres magasságot, beleértve azokat a földterületeket is, amelyek rendes körülmények között az erdőterület részét képezik, de amelyeken emberi beavatkozás (például kitermelés) vagy természeti jelenségek hatására ideiglenesen nem élnek fák, de várhatóan visszaalakulnak erdővé;
- r) „záródás”: lombkoronával fedett, behatárolt terület százalékban kifejezett aránya;
- s) „faállomány-sűrűség”: erdővel borított területen az álló és élő faállománynak a tagállamok által megállapított módszertan szerint mért sűrűsége;

- t) „természetes bolygatás”: nem emberi beavatkozásra történő bármely olyan esemény vagy körülmény, amely az erdőkben vagy a mezőgazdasági földterületeken jelentős mértékű kibocsátáshoz vezet, és amelynek előfordulását az érintett tagállam nem befolyásolhatja, feltéve hogy az adott tagállam objektív tényezőkből kifolyólag még az esemény vagy körülmény bekövetkezését követően sem tudja jelentősen csökkenteni a kibocsátásra gyakorolt hatásokat;
 - u) „felezési idő”: azon évek száma, ameddig egy fatermék széntartalma az eredeti mennyiség felére csökken;
 - v) „pillanatnyi oxidáció módszere”: az elszámolás olyan módszere, amely azt veszi alapul, hogy a fakitermelésből származó termékekben tárolt szén teljes mennyisége abban az időpillanatban jut ki a légkörbe, amikor a tagállam a szóban forgó termékeket e határozatnak megfelelően elszámolásába felveszi;
 - w) „egészségügyi fakitermelés”: természetes bolygatás hatására sérült, de még részben használható faanyag kinyerésére irányuló bármely tevékenység.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a célból, hogy az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv testületei által elfogadott, illetve az Unió által megkötött, az éghajlatváltozás szempontjából releváns egyéb multilaterális megállapodásokból fakadó fogalommodosítások fényében kiigazítsa az e cikk (1) bekezdésében foglalt fogalommeghatározásokat.

3. cikk

Nyilvántartás készítésének és vezetésének kötelezettsége a LULUCF vonatkozásában

- (1) Az I. mellékletben meghatározott elszámolási időszakok tekintetében az egyes tagállamok nyilvántartást készítenek és vezetnek, amelyben pontosan rögzítik a területükön az alábbi tevékenységi kategóriákba sorolható tevékenységekből eredő összes kibocsátás és abszorpció mértékét:
- a) erdőtelepítés;
 - b) újraerdősítés;
 - c) erdőirtás;
 - d) erdőgazdálkodás;
 - e) szántóföldi gazdálkodás;
 - f) legelőgazdálkodás.

A tagállamok ezen túlmenően a rekultivációból, valamint a vizes élőhelyek lecsapolásából és elárasztással való helyreállításából eredő kibocsátás és abszorpció vonatkozásában is készíthetnek és vezethetnek pontos nyilvántartást.

- (2) Az 1. bekezdésben említett nyilvántartás az alábbi üvegházhatású gázok kibocsátásáról és abszorpciójáról készül:
- a) szén-dioxid (CO₂);
 - b) metán (CH₄);
 - c) dinitrogén-oxid (N₂O).
- (3) Az (1) bekezdésben említett tevékenységeket azok megkezdésének dátumától, vagy – ha az esik későbbre – 2013. január 1-jétől kell felvenniük a tagállamoknak a nyilvántartásukba.

4. cikk

Az elszámolás általános szabályai

- (1) A tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásokban pozitív előjellel (+) jelzik a forrásokat, negatív előjellel (–) pedig a nyelőket.
- (2) Amennyiben a kibocsátás vagy abszorpció olyan tevékenységből ered, amely a 3. cikk (1) bekezdésében foglalt tevékenységi kategóriák közül egybe vagy többbe is besorolható, akkor csak egy kategóriánál kell elszámolni a nyilvántartásban.
- (3) A tagállamok átlátható és ellenőrizhető adatok alapján meghatározzák azokat a földterületeket, amelyeken a 3. cikk (1) bekezdésében említett kategóriákba tartozó tevékenységek valamelyike folyik. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szóban forgó összes földterületet pontosan be lehessen azonosítani a vonatkozó kategória nyilvántartásában.
- (4) A tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásukban rögzítenek az alábbi széntárolók szénkészletében bekövetkező mindennemű változást:
- a) felszín feletti biomassza;
 - b) felszín alatti biomassza;
 - c) avar;
 - d) száradék;
 - e) szervesszén-tartalmú talaj;
 - f) fakitermelésből származó termékek.

Amennyiben egy adott széntároló nem kimerülőfélben levő nyelő vagy nem forrás, a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy nem tartják nyilván az első albekezdés a)–e) pontjában felsorolt széntárolók szénkészletében beálló változásokat. A tagállamok kizárólag átlátható és ellenőrizhető adatok bizonyossága alapján állapíthatják meg egy adott széntárolóról, hogy az nem kimerülőfélben levő nyelő vagy nem forrás.

- (5) A tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásokat az I. mellékletben felsorolt elszámolási időszakok végén zárják le, megadva az egyes időszakok vonatkozásában a nyilvántartásban szereplő kibocsátás és abszorpció összes mennyiségét.
- (6) A tagállamok az e határozatban foglalt kötelezettségeik teljesítéséhez alkalmazott összes módszertanról és adatról kötelesek hiánytalan és pontos nyilvántartást vezetni.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet módosítására a célból, hogy további elszámolási időszakokat állapítson meg, és biztosítsa az egyes időszakok, valamint az egyéb ágazatokban az uniós kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásokra alkalmazandó, vonatkozó időszakok összhangját.

5. cikk

Az erdőtelepítésre, az újraerdősítésre és az erdőirtásra alkalmazandó elszámolási szabályok

- (1) A tagállami nyilvántartásban az újraerdősítés vonatkozásában kizárólag akkor lehet számot adni az e tevékenységből eredő kibocsátásról és abszorpcióról, ha 1990. január 1-jén a kérdéses földterület nem minősült erdőterületnek.
- (2) Az erdőtelepítésből, újraerdősítésből és erdőirtásból eredő szén-dioxid-kibocsátás és -abszorpció nettó változását oly módon kell jelezni a tagállami nyilvántartásban, hogy a nettó változás értéke az I. mellékletben meghatározott egyes elszámolási időszakok összes évére vonatkozóan megállapított abszorpció és kibocsátás összértékét jelentse, amelyet pedig úgy kell kiszámítani, hogy – átlátható és ellenőrizhető adatokból kiindulva – az adott elszámolási időszak egyes éveiben december 31-én érvényes szénkészlet mennyiségéből ki kell vonni az ugyanazon év január 1-jén érvényes szénkészlet mennyiségét, majd össze kell adni a kapott éves értékeket.
- (3) Az erdőtelepítés, újraerdősítés és erdőirtás során felszabaduló metán (CH₄) és dinitrát-oxid (N₂O) kibocsátásának nyilvántartásba vételekor a kibocsátás értéke az I. mellékletben meghatározott egyes elszámolási időszakok összes évére vonatkozóan megállapított kibocsátás összértékét jelenti, kiszámításához pedig az elszámolási időszakon belüli egyes évek kibocsátásainak értékét – átlátható és ellenőrizhető adatokból kiindulva – össze kell adni.
- (4) Ha egy adott földterület a 4. cikk (3) bekezdése alapján erdőtelepítés, újraerdősítés és erdőirtás alá vont földterületnek minősül, az esetben felmerülő kibocsátásról és abszorpcióról e tevékenységek megszűnését követően is nyilvántartást kell készíteni és vezetni.
- (5) A tagállamoknak azonos területi egységet kell használniuk az erdőtelepítés, újraerdősítés és erdőirtás alá vont erdőterületek nagyságát meghatározó számításaikban.

Az erdőgazdálkodásra alkalmazandó elszámolási szabályok

- (1) Az erdőgazdálkodásra vonatkozó nyilvántartásnak az e kategóriába tartozó tevékenységekből eredő kibocsátást és abszorpciót kell tükröznie, amelyek kiszámítási módja a következő: az I. mellékletben meghatározott egyes elszámolási időszakokra megállapított kibocsátás és abszorpció értékéből le kell vonni az adott elszámolási időszakon belüli évek számának és a II. mellékletben meghatározott vonatkozó referenciaszintnek a szorzatát.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdésben ismertetett számítás eredménye egy adott elszámolási időszak vonatkozásában negatív, az erdőgazdálkodási nyilvántartásban az adott tagállamnak legfeljebb a bázisévi kibocsátás 3,5 százalékának megfelelő összes kibocsátásnak és abszorpciónak a 3. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységekből származó kibocsátás és abszorpció értékével csökkentett, és az adott elszámolási időszakon belüli évek számával felszorozott értékét kell feltüntetnie, ahol a bázisévi kibocsátás a 13/CMP.1 határozat mellékletének megfelelően az UNFCCC számára benyújtott, a bázisévi kibocsátásról szóló első felülvizsgált tagállami jelentésben szereplő érték.
- (3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az erdőgazdálkodási tevékenységekkel összefüggésben vezetett nyilvántartás elkészítéséhez alkalmazott számítási módszerek összhangban legyenek a II. mellékletben meghatározott referenciaszintek kiszámításához alkalmazott módszerekkel az alábbiak tekintetében:
 - a) a széntárolók és az üvegházhatást okozó gázok;
 - b) az erdőgazdálkodás alá vont terület;
 - c) a fakitermelésből származó termékek;
 - d) a természetes bolygatás.
- (4) Az egyes elszámolási időszakok vége előtt legkésőbb egy évvel a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a következő elszámolási időszakra javasolt felülvizsgált referenciaszintekről, amelyeket a CMP.7 határozatban a referenciaszintek kiszámításához alkalmazott módszerrel összhangban határoznak meg.
- (5) Amennyiben módosulnak a CMP.7 határozat vonatkozó rendelkezései, a módosítások elfogadását követően legkésőbb hat hónapon belül a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a módosítások alapján kiigazított és felülvizsgált referenciaszint-javaslatokról.
- (6) Amennyiben egy tagállamban a módszertan olyan mértékben fejlődik, hogy lehetővé teszi a referenciaszintek jóval pontosabb kiszámítását, illetve ha jelentős mértékben javul a rendelkezésre álló adatok minősége, az adott tagállamnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a Bizottságot az említett változásokat érvényesítő, javasolt felülvizsgált referenciaszintekről.
- (7) A 4., 5., és 6. bekezdés alkalmazásának céljából a tagállamok meghatározzák a természetes bolygatásból adódó éves kibocsátás mennyiségét, amellyel a javasolt

felülvizsgált referenciaszintek esetében számoltak, valamint a mennyiség becsléséhez alkalmazott módszert.

- (8) A Bizottság ellenőrzi a javasolt felülvizsgált referenciaszintek helytállóságát.
- (9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. mellékletben szereplő referenciaszintek szükség szerinti aktualizálása érdekében.
- (10) Amennyiben a II. melléklet módosul, a tagállamoknak az erdőgazdálkodási tevékenységekkel összefüggésben vezetett nyilvántartásukban a teljes kérdéses elszámolási időszak vonatkozásában érvényre kell juttatniuk a módosítást.

7. cikk

A fakitermelésből származó termékekre alkalmazandó elszámolási szabályok

- (1) A tagállamok a 3. cikk (1) bekezdése értelmében vezetett nyilvántartásukban számot adnak a fakitermelésből származó, 2013. január 1-jén széntartalommal jellemezhető termékekből eredő kibocsátásról, az e dátum előtt kitermelt termékek kapcsán is.
- (2) A fakitermelésből származó termékekkel összefüggésben a 3. cikk (1) bekezdése értelmében vezetett nyilvántartásaikban a tagállamok a III. mellékletben meghatározott elsőrendű bomlás függvényének és a felezési idő alapértékeinek megfelelően végzett számítás alapján feltüntetik az alábbi termékekből eredő kibocsátást:
 - a) papír;
 - b) falemezek;
 - c) fűrészáru.

A tagállamok a III. mellékletben a felezési időre meghatározott értékek helyett országspecifikus felezési időt is alkalmazhatnak, amennyiben annak értékét átlátható és ellenőrizhető adatok alapján állapították meg.

A fakitermelésből származó exportált termékekkel összefüggésben vezetett nyilvántartásukban a tagállamok a III. mellékletben a felezési időre meghatározott értékek helyett országspecifikus felezési időt is alkalmazhatnak, amennyiben annak értékét a fakitermelésből származó termékek importáló országbeli felhasználásával kapcsolatos átlátható és ellenőrizhető adatok alapján állapították meg.

- (3) A fakitermelésből származó, szilárdhulladék-lerakóba helyezett termékek nyomán keletkező szén-dioxid-kibocsátás értékét a pillanatnyi oxidáció módszere alapján kell feltüntetni a 3. cikk (1) bekezdése szerint vezetett tagállami nyilvántartásban.
- (4) Az energetikai célú fakitermelésből származó termékek nyomán keletkező kibocsátás értékét szintén a pillanatnyi oxidáció módszere alapján kell feltüntetni a tagállami nyilvántartásban.

- (5) Kizárólag azon fakitermelésből származó termékek kapcsán tüntethető fel a kibocsátás a fakitermelésből származó termékekkel összefüggésben vezetett tagállami nyilvántartásban, amelyeket a 3. cikk (1) bekezdése értelmében vezetett tagállami nyilvántartásban szereplő földterületről távolítottak el.
- (6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a III. mellékletben meghatározott információknak a tudományos haladást követő felülvizsgálata érdekében.

8. cikk

A szántóföldi gazdálkodásra, a legelőgazdálkodásra, a rekultivációra, valamint a vizes élőhelyek lecsapolására és elárasztással való helyreállítására alkalmazandó elszámolási szabályok

- (1) A szántóföldi gazdálkodásra és a legelőgazdálkodásra vonatkozó tagállami nyilvántartásnak az ezen kategóriákba tartozó tevékenységekből eredő kibocsátást és abszorpciót kell tartalmaznia, amelyek kiszámítási módja a következő: az I. mellékletben meghatározott egyes elszámolási időszakokra megállapított kibocsátás és abszorpció értékéből le kell vonni az adott elszámolási időszakon belüli évek számának és a szóban forgó tevékenységek kapcsán az adott tagállam bázisévre megállapított kibocsátásának és abszorpciójának a szorzatát, ahol a bázisévi kibocsátás a 13/CMP.1 határozat mellékletének megfelelően az UNFCCC számára benyújtott, a bázisévi kibocsátásról szóló első felülvizsgált tagállami jelentésben szereplő érték.
- (2) Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy nyilvántartást készít és vezet a rekultiváció és/vagy a vizes élőhelyek lecsapolása és elárasztással való helyreállítása kapcsán, az (1) bekezdésben meghatározott számítási módszert kell ehhez alkalmaznia.

A vizes élőhelyek lecsapolására és elárasztással való helyreállítására vonatkozó tagállami nyilvántartás az 1990 óta lecsapolt, illetve az 1990 óta elárasztással helyreállított összes földterületen végzett ezen tevékenységekből eredő kibocsátást és abszorpciót tartalmazza.

9. cikk

A természetes bolygatásra alkalmazandó elszámolási szabályok

- (1) Amennyiben teljesülnek a (2) bekezdésben meghatározott feltételek, a tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésének a), b), d), e) és f) pontjával összefüggő elszámolási kötelezettségük szempontjából releváns számításból kizárhatják az üvegházhatású gázok forrásokból való, nem emberi eredetű, természetes bolygatásból eredő kibocsátását. Ha egy tagállam nem veszi figyelembe az említett kibocsátást, a későbbi abszorpciót sem veheti figyelembe a természetes bolygatásnak kitett földterület vonatkozásában. Nem zárható ki azonban a számításból az üvegházhatású gázok forrásokból való, nem emberi eredetű, természetes bolygatásból eredő kibocsátása, ha azt figyelembe vették a referenciaszintnek a 6. cikk (4), (5) és (6) bekezdése szerinti kiszámításakor.

- (2) A tagállamok az (1) bekezdésnek megfelelően kizárhatják a 3. cikk (1) bekezdésének a), b) és d) pontjával összefüggő elszámolási kötelezettségük szempontjából releváns számításból az üvegházhatású gázok forrásokból való, nem emberi eredetű, természetes bolygatásból eredő kibocsátását, ha annak mértéke egyetlen évet tekintve – és a 3. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységekből eredő kibocsátást és abszorpciót nem számítva – meghaladja az érintett tagállam bázisévi összes kibocsátásának 5 százalékát (ahol a bázisévi kibocsátás a 13/CMP.1 határozat mellékletének megfelelően az UNFCCC számára benyújtott, a bázisévi kibocsátásról szóló első felülvizsgált tagállami jelentésben szereplő érték), amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:
- a) a tagállam meghatározta a 3. cikk (1) bekezdésének a), b) és d) pontja szerinti tagállami nyilvántartás céljából az elszámolásból kizárt összes földterületet, feltüntetve azok földrajzi helyét, a vonatkozó éveket és a természetes bolygatás jellegét;
 - b) a tagállam becslésekkel rendelkezik az üvegházhatású gázok forrásokból való, nem emberi eredetű, természetes bolygatásból eredő éves kibocsátásáról és az elszámolásból kizárt földterületek későbbi abszorpciójáról;
 - c) az elszámolásból kizárt földterületen nem változott meg a földhasználat, a tagállam pedig átlátható és ellenőrizhető módszerek és feltételek alapján határozza meg a földhasználat-megváltoztatás tényét ezen földterület vonatkozásában;
 - d) a tagállam – a megvalósíthatóság határain belül – lépéseket tesz a természetes bolygatás hatásának kezelésére vagy korlátozására;
 - e) A tagállam – a lehetőségek határain belül – lépéseket tesz az elszámolásból kizárt földterület helyreállítására;
 - f) az egészségügyi fakitermeléssel hasznosított, fakitermelésből származó termékek kibocsátása elszámolás tárgyát képezte.
- (3) Amennyiben teljesülnek a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek, a tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésének e) és f) pontjával összefüggő elszámolási kötelezettségük szempontjából releváns számításból az (1) bekezdésnek megfelelően külön kizárhatják az üvegházhatású gázok forrásokból való, nem emberi eredetű, természetes bolygatásból származó kibocsátását, ha annak mértéke egyetlen évet tekintve – és a 3. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységekből eredő kibocsátást és abszorpciót nem számítva – meghaladja az érintett tagállam bázisévi összes kibocsátásának 5 százalékát (ahol a bázisévi kibocsátás a 13/CMP.1 határozat mellékletének megfelelően az UNFCCC számára benyújtott, a bázisévi kibocsátásról szóló első felülvizsgált tagállami jelentésben szereplő érték).
- (4) A tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásukban a 7. cikknek megfelelően számot adnak az egészségügyi fakitermeléssel hasznosított, fakitermelésből származó termékekből eredő kibocsátásról.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a (2) bekezdés első albekezdésében említett feltételeknek a tudományos haladást követő kiigazítása, illetve az UNFCCC vagy a

Kiotói Jegyzőkönyv testületei által elfogadott módosítások érvényre juttatása érdekében.

10. cikk

Cselekvési tervek a LULUCF területén

- (1) Az I. mellékletben meghatározott egyes elszámolási időszakok kezdetétől számítva legkésőbb hat hónapon belül a tagállamok tervezetet készítenek a 3. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységekből eredő kibocsátás korlátozására vagy csökkentésére, valamint az e tevékenységekből származó abszorpció fenntartására vagy növelésére irányuló LULUCF cselekvési terveikről, és azt továbbítják a Bizottságnak. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az érdekelték széles körével konzultáció történjen.

A LULUCF vonatkozású cselekvési tervek tervezetének az I. mellékletben meghatározott, vonatkozó elszámolási időszak tartamára kell szólnia.

- (2) A LULUCF vonatkozású cselekvési tervek tagállami tervezetében az alábbi információknak kell szerepelniük a 3. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységek mindegyike kapcsán:

- a) a kibocsátás és az abszorpció múltbeli alakulásának ismertetése;
- b) a kibocsátás és az abszorpció előrejelzése a vonatkozó elszámolási időszakra;
- c) a kibocsátás korlátozásának vagy csökkentésének, illetve az abszorpció fenntartásának vagy növelésének lehetőségeit értékelő elemzés;
- d) a mérséklés lehetőségének kiaknázása érdekében elfogadni kívánt és a c) pontban említett elemzéssel összhangban meghatározott intézkedések felsorolása, adott esetben kitérve a IV. mellékletben meghatározott intézkedésekre;
- e) a d) pontban említett intézkedések végrehajtását célzó politikáknak, és ezen belül az intézkedések kibocsátásra és abszorpcióra gyakorolt várható hatásainak az ismertetése;
- f) a d) pontban említett intézkedések elfogadásának és végrehajtásának ütemezése.

- (3) A Bizottság a tagállamok által készített LULUCF vonatkozású cselekvési tervek tervezetét az összes releváns információ hiánytalan beérkezésétől számított három hónapon belül értékeli. A Bizottság közzéteszi az értékelés eredményeit és adott esetben ajánlásokat adhat ki annak érdekében, hogy fokozza a kibocsátás korlátozására vagy csökkentésére, illetve az abszorpció fenntartására vagy növelésére irányuló tagállami erőfeszítéseket.

A tagállamok kellő mértékben figyelembe veszik a Bizottság észrevételeit és a Bizottság értékelésének kézhezvételétől számított három hónapon belül elektronikus formátumban nyilvánosan közzéteszik LULUCF vonatkozású cselekvési terveiket.

- (4) A tagállamok az I. mellékletben meghatározott egyes elszámolási időszakok félidejére eső dátumig, valamint az I. mellékletben meghatározott minden elszámolási időszak végéig jelentésben számolnak be a LULUCF vonatkozású cselekvési terveik végrehajtásának alakulásáról.
- (5) A Bizottság a (4) bekezdésben említett jelentések beérkezésétől számítva hat hónapon belül értékeli a tagállamok LULUCF vonatkozású cselekvési terveinek végrehajtását.

A Bizottság közzéteszi a jelentéseket és azok értékelésének eredményeit, és adott esetben ajánlásokat adhat ki annak érdekében, hogy fokozza a kibocsátás korlátozására vagy csökkentésére, illetve az abszorpció fenntartására vagy növelésére irányuló tagállami erőfeszítéseket. A tagállamok kellő mértékben figyelembe veszik a Bizottság észrevételeit.

11. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb az I. mellékletben meghatározott első elszámolási időszak végétől számítva egy éven belül felülvizsgálja az ebben a határozatban foglalt elszámolási szabályokat.

12. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.
- (2) A Bizottság e határozat hatálybalépésétől kezdve határozatlan időre szóló felhatalmazást kap a 2. cikk (2) bekezdésében, a 4. cikk (7) bekezdésében, a 6. cikk (9) bekezdésében, a 7. cikk (6) bekezdésében, valamint a 9. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (2) bekezdésében, a 4. cikk (7) bekezdésében, a 6. cikk (9) bekezdésében, a 7. cikk (6) bekezdésében, valamint a 9. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. Az ilyen határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő napon vagy a határozatban meghatározott későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 2. cikk (2) bekezdése, a 4. cikk (7) bekezdése, a 6. cikk (9) bekezdése, a 7. cikk (6) bekezdése, valamint a 9. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapon belül

sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időszak két hónappal meghosszabbítható.

13. cikk

Ez a határozat 2013. január 1-jén lép hatályba.

14. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2012.3.12.-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

I. MELLÉKLET

A 3. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT ELSZÁMOLÁSI IDŐSZAKOK

Elszámolási időszak	Időtartam
Első elszámolási időszak	2013. január 1-től 2020. december 31-ig

II. MELLÉKLET

A 6. CIKKBEN EMLÍTETT TAGÁLLAMI REFERENCIASZINTEK

Tagállam	Szén-dioxid-egyenérték (Gg) / év
Ausztria	-6516
Belgium	-2499
Bulgária	-7950
Ciprus	-157
Cseh Köztársaság	-4686
Dánia	409
Észtország	-2741
Finnország	-20466
Franciaország	-67410
Németország	-22418
Görögország	-1830
Magyarország	-1000
Írország	-142
Olaszország	-22166
Lettország	-16302
Litvánia	-4552
Luxemburg	-418
Málta	-49
Hollandia	-1425
Lengyelország	-27133
Portugália	-6830
Románia	-15793
Szlovákia	-1084
Szlovénia	-3171
Spanyolország	-23100
Svédország	-41336
Egyesült Királyság	-8268

III. MELLÉKLET

AZ ELSŐRENDŰ BOMLÁS FÜGGVÉNYE ÉS A FELEZÉSI IDŐ ALAPÉRTÉKEI A 7. CIKKBEN FOGLALTAK ALAPJÁN

Az elsőrendű bomlás függvényének időegyenese $i = 1900$ évvel kezdődik és a jelenlegi évszámig terjed.

$$(A) \quad C(i+1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left[\left(\frac{1 - e^{-k}}{k} \right) \right] \cdot Inflow(i) \quad \text{with} \quad C(1900) = 0.0$$

$$(B) \quad \Delta C(i) = C(i+1) - C(i),$$

ahol:

i = évszám

$C(i)$ = a fakitermelésből származó termékeket tartalmazó tároló szénkészlete (Gg C) az i év elején

k = az elsőrendű bomlás bomlási állandója év^{-1} egységben megadva ($k = \ln(2)/HL$, ahol HL a fakitermelésből származó termékek széntárolójának felezési ideje évek számában kifejezve.)

$Inflow(i)$ = a fakitermelésből származó termékek széntárolójába való beáramlás i évben, Gg C év^{-1}

$\Delta C(i)$ = a fakitermelésből származó termékek széntárolójában i évben bekövetkezett szénkészletváltozás, Gg C év^{-1}

A felezési idő (HL) alapértékei:

a papír esetében 2 év

a falemezek esetében 25 év

a fűrészáru esetében 35 év.

IV. MELLÉKLET

A LULUCF VONATKOZÁSÚ CSELEKVÉSI TERVEKHEZ A 10. CIKK (2) BEKEZDÉSÉNEK d) PONTJA ALAPJÁN JAVASOLT INTÉZKEDÉSEK

- a) A szántóföldi gazdálkodással kapcsolatos intézkedések, többek között:
- az agronómiai módszerek javítása a növényfajták gondosabb megválasztásával;
 - a vetésforgók kiterjesztése és a parlagon hagyás mellőzése vagy csökkentése;
 - a tápanyag-gazdálkodás, a talajművelés/maradványanyagokkal való gazdálkodás, valamint a vízgazdálkodás javítása;

- az agrár-erdészeti módszereknek és a felszínborítás (földhasználat) megváltoztatási lehetőségének ösztönzése;
- b) A legelőgazdálkodással és a legelőterületek fejlesztésével kapcsolatos intézkedések, többek között:
- a legelők szántófölddé való alakításának megakadályozása és a szántóföldek visszaalakítása természetes növényzetté;
 - a legelőgazdálkodás javítása egyebek mellett a legeltetés intenzitásának és ütemezésének megváltoztatása révén;
 - a termőképesség növelése;
 - a tápanyag-gazdálkodás javítása;
 - az égetés gyakorlatának javítása;
 - megfelelőbb fajok, különösen a mély gyökérzetű fajok bevezetése;
- c) Mezőgazdasági szerves talajokkal, köztük a tőzeglápokkal való gazdálkodást javító intézkedések, többek között:
- Ösztönzés a vizenyős területek fenntartható művelésére;
 - az éghajlatváltozáshoz igazodó mezőgazdasági eljárásoknak, például a talajbolygatás minimalizálásának vagy az extenzív földművelési módszereknek az ösztönzése;
- d) Intézkedések a lecsapolás megakadályozására és elárasztással való helyreállításának ösztönzésére;
- e) Meglévő vagy részlegesen lecsapolt élő tőzeglápokkal kapcsolatos intézkedések, többek között:
- a további vízelvonás megakadályozása;
 - az elárasztással való helyreállításnak és az élő tőzeglápok helyreállításának az ösztönzése;
 - tőzegmohalápi tüzek elleni védelem;
- f) A leromlott talajok helyreállítása;
- g) Az erdőgazdálkodási tevékenységekkel kapcsolatos intézkedések, többek között:
- az erdőirtás megakadályozása;
 - erdőtelepítés és újraerdősítés;
 - a meglévő erdők szénttartalmának megőrzése;
 - a meglévő erdők termőképességének fokozása;

- a fakitermelésből származó termékek széntárolójának növelése;
 - az erdőgazdálkodás javítása többek között a fajösszetétel optimalizálásával, állományápolással, gyérítéssel és talajvédelemmel;
- h) A természetes bolygatásokkal (tüzek, kártevők, vihar) szembeni védelem megerősítése.

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdeményezés címe
- 1.2. A tevékenységalapú irányítás /tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett igazgatási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Az Európai Parlament és a Tanács határozata az üvegházhatású gázoknak a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységekből eredő kibocsátására és abszorpciójára vonatkozó elszámolási szabályokról és cselekvési tervekről

1.2. A tevékenységalapú irányítás /tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)²³

KÖRNYEZETVÉDELEM ÉS ÉGHAJLAT-POLITIKA [07]

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

- ☒ A javaslat/kezdemenyezés új intézkedésre irányul
☐ A javaslat/kezdemenyezés kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedésre irányul²⁴
☐ A javaslat/kezdemenyezés jelenlegi intézkedés meghosszabbítására irányul
☐ A javaslat/kezdemenyezés új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre irányul

1.4. Célkitűzések

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzések

A javaslat összhangban áll az Európa 2020 stratégiával és az uniós kibocsátáscsökkentési célok teljesítésének irányába hat.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

Konkrét célkitűzés

Az uniós éghajlat-politika és az éghajlat-politikai fellépésekre vonatkozó jogszabályok végrehajtása (ABB-kód: 07 12)

A tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

07 12 01 (Az uniós éghajlat-politika és az éghajlat-politikai fellépésekre vonatkozó jogszabályok végrehajtása)

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettek/célcsoportokra.

A javaslat szilárd és összehangolt jogi keretet teremt a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységekből (LULUCF) eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -abszorpció elszámolásához, biztosítva a tagállamok e téren elért eredményeinek részletes értékelését is. Nevezetesen:

²³ Tevékenységalapú irányítás: ABM (Activity Based Management), tevékenységalapú költségvetés-tervezés: ABB (Activity Based Budgeting).

²⁴ A költségvetési rendelet 49. cikke (6) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

- a kibocsátás csökkentésével és az abszorpció növelésével, valamint a fakitermelésből származó termékek ipari előállítása révén felhívja a figyelmet és ösztönzőket nyújt a mezőgazdaságon és az erdőgazdálkodáson belüli mérséklési erőfeszítésekre;
- a kibocsátás és az abszorpció mértékének a valós helyzetet tükröző nyilvántartása révén erősíti a kötelezettségvállalások környezeti integritását, a meglévő politikai intézkedéseket kiegészítve pedig gondoskodik a bioenergia-termelés fenntarthatóságáról és éghajlatbarát gyakorlatáról, valamint
- az ambiciózusabb vállalatok irányában javítja a gazdasági hatékonyságot, mivel valamennyi ágazatot bevonja a mérséklési erőfeszítésekre.

Eredmény- és hatásmutatók

Tüntesse fel a javaslat/kezdemenyyezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

A következő mutatók megfelelnek a javaslat általános, konkrét és operatív célkitűzéseinek:

- a kibocsátás és az abszorpció mértékének alakulása;
- a meg nem felelések száma az egyes tagállamokban, a Bizottsághoz határidőre benyújtott LULUCF vonatkozású cselekvési tervek és jelentések száma, a referenciaszintekkel kapcsolatban a Bizottsághoz határidőre benyújtott tagállami értesítések száma;
- a javaslat követelményei szerinti tagállami jelentések megfelelése;
- a Bizottsághoz benyújtott tagállami jelentések teljessége és a közös elszámolási szabályok tagállami alkalmazásának mértéke;
- az adatok és információk rendelkezésre állása a javaslat által érintett területeken.

1.5. A javaslat/kezdemenyyezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

E javaslat célkitűzése kettős:

- a LULUCF-ágazatból eredő kibocsátás és abszorpció megbízható és összehangolt elszámolásának biztosítása a tagállamokban;
- az éghajlatváltozás hatásainak mérséklését szolgáló tagállami erőfeszítések ösztönzése LULUCF vonatkozású cselekvési tervek kidolgozása és megvalósítása révén.

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Az uniós szintű fellépés egyértelműen előnyösebb, mint a tagállami szintű fellépés, már csak a hatékonyság szempontjából is. Mivel az éghajlatváltozással kapcsolatos átfogó kötelezettségek teljesítésére uniós szinten történt vállalás, a szükséges elszámolási szabályokat is uniós szinten célszerű kidolgozni. A feltárt problémák rendezése továbbá, például annak szükségessége, hogy a különböző LULUCF-ágazatbeli tevékenységek elszámolási módszertana legyen pontos és következetes, egységes szabályozást kíván az összes tagállamban, amely csak uniós szinten biztosítható.

A létrejövő jogi keret tényleges többletértéket biztosít azáltal, hogy az összes tagállamban egységes és pontos lesz az elszámolás, LULUCF vonatkozású cselekvési tervek születnek, és ezzel a tagállami eredmények részletesebb vizsgálatára és nagyobb elismerésére nyílik lehetőség. Az uniós fellépés biztosítja az uniós éghajlat-változási politika koherenciáját, tovább javítja az uniós éghajlat-változási kötelezettségvállalások környezeti integritását és fokozza az Unió éghajlat-változási politikájának gazdasági hatékonyságát.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A javaslat nemzetközi szinten szerzett tapasztalatokra épül és a jogalkotói szándék szerint orvosolja a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti meglévő elszámolási szabályok hiányosságait. Annak érdekében, hogy megbízható és összehangolt elszámolási rendszer jöjjön létre a LULUCF vonatkozásában, részletes hatásvizsgálatra került sor.

1.5.4. Összhang és lehetséges szinergia egyéb pénzügyi eszközökkel

A javaslat következetesen illeszkedik az Európa 2020 stratégiához és a stratégia erőforráshatékony Európára irányuló kiemelt kezdeményezéséhez. Ezen túlmenően kiegészíti a meglévő uniós éghajlati, energiaügyi és társadalmi szakpolitikákat.

Hozzájárul emellett a 2013 utáni időszakra szóló közös agrárpolitika (KAP) „zöldítést” szolgáló elemeinek megvalósításához, valamint szerephez jut az Európai Unió vidékfejlesztési politikájának kontextusában, ahol még a szénmegkötés ösztönzőinek jelentős fejlesztésére van szükség a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban. A kapcsolódó pozitív szénforgalom megfelelő elszámolása a várakozások szerint jobban ráirányítja a figyelmet a KAP révén végrehajtott ezen szakpolitikai intézkedések pozitív szerepvállalására.

A LULUCF ilyen nyilvántartása támogatja a bioenergia fenntartható felhasználását, emellett a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás terén elért eredmények jelzéséhez megbízható, egyértelmű és látható mutatókkal szolgál. A LULUCF-tevékenységek átfogó és kötelezően végrehajtott elszámolása nélkül nem jelennek meg az uniós ÜHG-csökkentési kötelezettségvállalások között a gazdálkodók és az erdészek által az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére tett erőfeszítések.

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

☐ A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik

☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig

☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig

☒ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik

A végrehajtás a jogalkotási folyamat előrehaladásának függvényében várhatóan 2013. január 1-jén veszi kezdetét.

1.7. Tervezett igazgatási módszer(ek)²⁵

☒ **Centralizált igazgatás közvetlenül** a Bizottság által

☐ **Centralizált igazgatás közvetetten** a következőknek történő hatáskör-átruházással:

☐ végrehajtó ügynökségek

☐ a Közösségek által létrehozott szervek²⁶

☐ tagállami közigazgatási/közfeladatot ellátó szervek

☐ az Európai Unióról szóló szerződés V. címe értelmében külön intézkedések végrehajtásával megbízott, a költségvetési rendelet 49. cikke szerinti vonatkozó jogalapot megteremtő jogi aktusban meghatározott személyek

☐ **Megosztott igazgatás** a tagállamokkal

☐ **Decentralizált igazgatás** harmadik országokkal

☐ Nemzetközi szervezetekkel **közös igazgatás** (nevezze meg)

Egynél több igazgatási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.

Megjegyzések

Ezen javaslat nagy részének végrehajtása a tagállamok feladata. A Bizottság megvizsgálja a tagállamok által benyújtott jelentésekben megadott információkat és adott esetben ajánlásokat ad ki.

²⁵ Az egyes igazgatási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletben szereplő megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

²⁶ A költségvetési rendelet 185. cikkében említett szervek.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Ismertesse a nyomon követés és jelentéstétel gyakoriságát és feltételeit.

A tagállamok éves rendszerességgel frissítik az adatokat LULUCF-nyilvántartásukban és az egyes elszámolási időszakok végén e javaslatnak megfelelően elszámolást készítenek a LULUCF-ágazatból eredő kibocsátásról és abszorpcióról.

A javaslat értelmében elkészített jelentéseket a Bizottság minden elszámolási időszak tekintetében szakértők bevonásával értékelni fogja.

A felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés céljából az e határozatban foglaltak végrehajtását vizsgáló tanulmányt kell készíteni.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

Mivel a javaslat határozat, a végrehajtásból fakadó kockázatok korlátozottak, mert a javasolt kötelezettségek a tagállamok által a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti kötelezettségvállalások keretében már alkalmazott, működő nemzetközi szabályokon alapulnak.

2.2.2. Tervezett ellenőrzési mód(ok)

Az esetleges kockázatok kezelésére irányuló intézkedések többek között a következők: konstruktív párbeszéd és együttműködés a tagállamokkal; kapcsolattartás a felelős bizottsági szolgálatokkal, különös tekintettel az adatszolgáltatási igények maradéktalan kielégítésére; konzultáció a szakértőkkel, különösen felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor; külső szakértők igénybevétele a vonatkozó értékelésekhez; a jogi aktus felülvizsgálatakor tanulmányok készítése; adott esetben tematikus konferenciák szervezése.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

Ez a kezdeményezés az érintett összegek, valamint a beszerzés típusa miatt a csalások tekintetében nem jelent különösebb kockázatot. A Bizottság a munkát a szokásos eszközeinek, azaz például az Éghajlat-politikai Főigazgatóság éves gazdálkodási tervének az alkalmazásával irányítja és ellenőrzi.

A 2., 7., 8., 9., 11., 12., 13., 15. és 16. sz. belső ellenőrzési szabvány különösen releváns ebből a szempontból. Az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletben (a költségvetési rendelet) és végrehajtási szabályaiban foglalt alapelvek továbbá teljes körűen alkalmazandók.

A beszerzési eljárásokat az Éghajlat-politikai Főigazgatóság közös pénzügyi folyamatai szabályozzák: a folyamat részben decentralizált, fő jellemzője, hogy a pénzügyi kezdeményezésért és ellenőrzésért felelős személyek az engedélyezésre jogosult tisztviselőtől függetlenül járnak el.

Egy belső ellenőrzési bizottság (ENVAC) szintén vizsgálja a nyertes ajánlattevő kiválasztására irányuló folyamatot és – véletlenszerűen kiválasztott minta, valamint a közbeszerzési szerződések kockázatalapú mintájának kombinációja alapján – ellenőrzi, hogy az engedélyezésre jogosult tisztviselő által jóváhagyott eljárások összhangban vannak-e a költségvetési rendeletben, valamint a végrehajtási szabályaiban foglalt előírásokkal.

Az említett intézkedéseken felül a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor biztosítva lesz, hogy a szakértői felülvizsgálatokat lefolytató személyek függetlenek legyenek és megfelelő képesítéssel rendelkezzenek.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik

- Jelenlegi költségvetési kiadási tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés.....]	diff./nem diff. ⁽²⁷⁾	EFTA-országoktól ²⁸	tagjelölt országoktól ²⁹	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében
5	07 01 02 11 Egyéb igazgatási kiadások a „Környezetvédelem és éghajlat-politika” szakpolitikai területtel kapcsolatban	nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés.....]	diff./nem diff.	EFTA-országoktól	tagjelölt országoktól	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében
[...]	[XX.YY.YY.YY] [...]	[...]	IGEN/NEM	IGEN/NE M	IGEN/NEM	IGEN/NEM

²⁷ Differenciált/nem differenciált előirányzat.

²⁸ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás. .

²⁹ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyre)

A többéves pénzügyi keret fejezete:	Szám	2. megnevezés
-------------------------------------	------	---------------

FŐIGAZGATÓSÁG: ÉGHAJLAT-POLITIKA			N. év ³⁰	N+1. év	N+2. év	N+3. év	N+4. év	N+5. év	N+6. év	ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok										
Költségvetési tétel száma	Kötelezettség-vállalási előirányzatok	(1)	-	-	-	-	-	-	-	-
	Kifizetési előirányzatok	(2)	-	-	-	-	-	-	-	-
Költségvetési tétel száma	Kötelezettség-vállalási előirányzatok	(1a)	-	-	-	-	-	-	-	-
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	-	-	-	-	-	-	-	-
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ³¹										
Költségvetési tétel száma 07 01 04 05 (és az utána következő tételek)		(3)	0.100	-	-	0.600	-	-	0.600	1.300
Az Éghajlat-politikai	Kötelezettség-	=1+1a	0.100	-	-	0.600	-	-	0.600	1.300

³⁰

³¹

Az N. év a javaslat/kezdemenyezés végrehajtásának első éve.

Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	vállalási előirányzatok	+3								
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3	0.100	-	-	0.600	-	-	0.600	1.300

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettség-vállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési előirányzatok	(5)								
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)	0.100	-	-	0.600	-	-	0.600	1.300
A többéves pénzügyi keret 1–4. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN (referenciaösszeg)	Kötelezettség-vállalási előirányzatok	=4+ 6	0.100	-	-	0.600	-	-	0.600	1.300
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6	0.100	-	-	0.600	-	-	0.600	1.300

Amennyiben a javaslat/kezdemenyezés több fejezetet is érint:

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettség-vállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési előirányzatok	(5)								
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)	0.100			0.600			0.600	1.300
A többéves pénzügyi keret 1–4. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN (referenciaösszeg)	Kötelezettség-vállalási előirányzatok	=4+ 6	0.100			0.600			0.600	1.300
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6	0.100			0.600			0.600	1.300

A többéves pénzügyi keret fejezete:	5	„Igazgatási kiadások”
--	----------	-----------------------

millió EUR (három tizedesjegyig)

		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	N+4. év	N+5. év	N+6. év	ÖSSZESEN
ÉGHAJLAT-POLITIKAI FŐIGAZGATÓSÁG									
• Humánerőforrás		0.127	0.127	0.127	0.127	0.127	0.127	0.127	0.889
• Egyéb igazgatási kiadások		0.348	0.348	0.348	0.348	0.348	0.348	0.348	2.433
Éghajlat-politikai Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	0.475	0.457	0.475	0.475	0.475	0.475	0.475	3.322

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	0.475	0.475	0.475	0.475	0.475	0.475	0.475	3.322
---	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

millió EUR (három tizedesjegyig)

		N. év ³²	N+1. év	N+2. év	N+3. év	N+4. év	N+5. év	N+6. év	ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettség-vállalási előirányzatok	0.575	0.475	0.475	1.075	0.475	0.475	1.075	4.622
	Kifizetési előirányzatok	0.575	0.475	0.475	1.075	0.475	0.475	1.075	4.622

³² Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve. A javaslat előreláthatólag 2013-ben lép hatályba a jogalkotási folyamat előrehaladásának függvényében.

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ↓			N. év		N+1. év		N+2. év		N+3. év		N+4. év		N+5. év		N+6. év		ÖSSZESEN	
	TELJESÍTÉSEK																	
	Teljesítések típusa 33	Teljesítés átlagos költsége	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma összesen	Összköltség
KONKRÉT CÉLKITŰZÉS: Az uniós éghajlat-politika és az éghajlat-politikai fellépésekre vonatkozó jogszabályok végrehajtása																		
Teljesítés	Értékelés	0.004	27	0.100					27	0.100					27	0.100	81	0.300
Teljesítés	Tanulmány	0.500													1	0.500	1	0.500
Teljesítés	Felülvizsgálat	0.500							1	0.500							1	0.500
1. konkrét célkitűzés részösszege			27	0.100	0	-	0	-	28	0.600	0	-	0	-	28	0.600	83	1.300
ÖSSZKÖLTSÉG			0	0.100	0	-	0	-	0	0.600	0	-	0	-	0	0.600	0	1.300

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.

☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre)

	N. év ³⁴	N+1. év	N+2. év	N+3. év	N+4. év	N+5. év	N+6. év	ÖSSZES EN
--	---------------------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	--------------

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	N+4. év	N+5. év	N+6. év	
Humán erőforrás (1 teljes munkaidős AD, az Éghajlat- politikai Főigazgatóságon már alkalmazásban)	0.127	0.127	0.127	0.127	0.127	0.127	0.127	0.889
Egyéb igazgatási kiadások	0.0075	0.0075	0.0075	0.0075	0.0075	0.0075	0.0075	0.053
- 07 01 02 11 01 kiküldetések (évente 5 ; 00015 M EUR /kiküldetés)	0.070	0.070	0.070	0.070	0.070	0.070	0.070	0.490
- 07 01 02 11 02 konferenciák (évente 2 ; 150 résztvevő ; 0035 M EUR /konferencia)	0.270	0.270	0.270	0.270	0.270	0.270	0.270	1.890
- 07 01 02 11 02 találkozók (évente 2 ; Max. 168 szakértő (28 *6); 1 nap; 0135 M EUR /találkozó)								
RÉSZÖSSZEG	0.348	0.348	0.348	0.348	0.348	0.348	0.348	2.433

³⁴

Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve. A javaslat előre láthatólag 2013-ben lép hatályba a jogalkotási folyamat előrehaladásának függvényében.

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege	0.475	0.475	0.475	0.475	0.475	0.475	0.475	3.322
---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE³⁵ bele nem tartozó előirányzatok								
Humán erőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege								

ÖSSZESEN	0.475	0.475	0.475	0.475	0.475	0.475	0.475	3.322
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

3.2.4. Becsült humán erőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humán erőforrást.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humán erőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket egész számmal (vagy legfeljebb egy tizedesjeggyel) kell kifejezni

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	N+4. év	N+5. év	N+6. év
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselői és ideiglenes alkalmazotti álláshelyek)							
07 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőket)	0.127	0.127	0.127	0.127	0.127	0.127	0.127
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)							
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)							
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)							
• Külső személyi állomány (teljes munkaidős egyenértékben kifejezve)³⁶							

³⁵ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

³⁶ AC= szerződéses alkalmazott; INT = átmeneti alkalmazott; JED = küldöttségi pályakezdő szakértő; AL = helyi alkalmazott; END= nemzeti szakértő; .

XX 01 02 01 (AC, INT, END a teljes keretből)								
XX 01 02 02 (AC, INT, JED, AL és END a küldöttségeknél)								
XX 01 04 yy ³⁷	- a központban ³⁸							
	- a küldöttségeknél							
XX 01 05 02 (AC, INT, END közvetett kutatásban)								
10 01 05 02 (AC, INT, END közvetlen kutatásban)								
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)								
ÖSSZESEN		0.127	0.127	0.127	0.127	0.127	0.127	0.127

XX: az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt személyzettel és/vagy az adott főigazgatóságon belüli személyzet-átcsoportosítással kell eleget tenni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	A Bizottsággal szemben támasztott különböző követelmények végrehajtására szolgáló megfelelő fellépések (például tagállami jelentések felülvizsgálata, elemzések készítése, a végrehajtás nyomon követése stb.).
Külső személyzet	

3.2.5. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

- ☒ A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára³⁹.

³⁷ Az operatív előirányzatoknál a külső személyzetre részleges felső határérték vonatkozik (korábban: BA-tételek).

³⁸ Elsősorban a strukturális alapok, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Halászati Alap (EHA) esetében..

³⁹ Lásd az intézményközi megállapodás 19. és 24. pontját.

3.2.6. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*

☒ A javaslat/kezdemenyezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.

A javaslat/kezdemenyezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

☒ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.

☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:

☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást

☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást